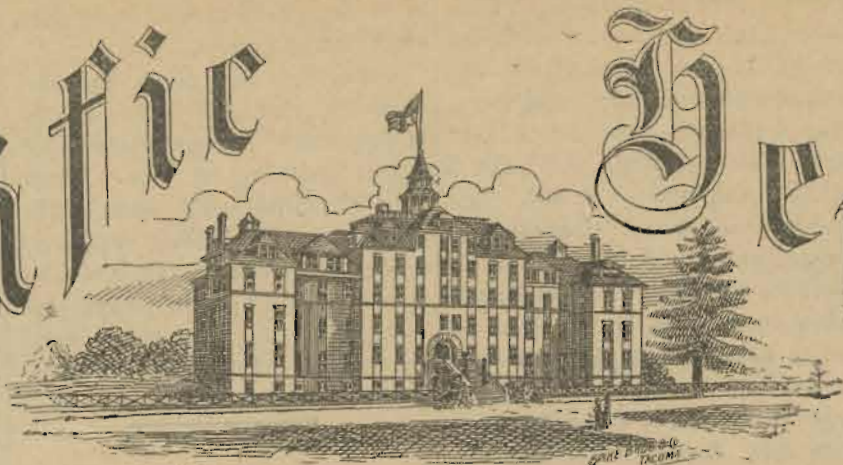

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 20

Parkland, Wash. 21. Mai. 1895.

5te Aarg.

Salige ere de som høre Guds Ord og bevare det.

Hvilket Alvorsord, men hvor rigt er ikke ogsaa dette Ord paa Trost? Foragt for og Forsømmelse af Guds Ord udelukker ifølge dette - prog ifra Salligheden bisset, ligesom det gjør Menneftet usaligt ogsaa her.

I Ordet derimod ligger indestuttet Alt — og ved en ret Brug af Ordet bliver Menneftet delagtig i alt det, som hører med til sand Lykkelig. „Salige ere de, som høre Guds Ord.“ Høre det og bruge det maa altsaa den, for hvem det skal blive til saadan Velsignelse.

Dette forekommer vistnok Verden ubegribeligt. Den kan ikke forstaa, at det kan være nogen alighed i at gaa til Kirke eller at sidde med Bibelen og læse i den. Nei den beklager heller de Kristnes Taabelighed og Enfold. Dog de tale som den Blinde om Farverne. Derfor de vilde følge Pontoppidans Raad — bruge Ordet, forsøge at adlyde det og give dets Virkning Rum i Hjertet, da skulde de erfare, at Lærdommen er af Gud, og at, netop fordi det er Guds Ord, saa er det ogsaa Mand og Liv, ja en Guds Kraft til alighed for hver den, som tror. For at høre Guds Ord er det jo ogsaa en Kristen gaar til Kirke. Han gaar ikke til Kirke for at høre en berømt Taler. For at forgabe sig i en vis bestemt Person. Eller for bagefter at faa Anledning til at rose eller dable den, som har talt Guds Ord. Nei han gaar for at faa Føde for sin arme Sjæl.

Han gaar heller ikke til Kirke for at finde ud angaaende Markedsprisen, eller for at faa se hvorledes en Klædning, som er gjort efter nyeste Mode tager sig ud, for at faa tale med denne eller hin, udrette et Verinde, slutte en Handel eller noget lignende — nei han gaar for at høre Guds Ord.

Selv om Guds Ord indbiller sig, at han har udrettet noget værdigt i Kirken, dersom han Alle kom for at høre Guds Ord eller Alle kom til at høre paa Guds Ord, saa bedrager han sig selv; thi det hedder her: „Høret du Guds Ord, og du gaar til Guds Hus.“

Bisnøf er det bare Menneftet, som taler Guds Ord til os, det var jo ogsaa bare Menneftet, Jesus sendte ud i Verden, og dog er det ikke Menneftet der forkyndte.

Der er vel ogsaa nok af dem, som man kunde vente vilde forkynde Sandheden, som foregive at forkynde Sandheden, men som prædike meget andet; ligesom derfor den har jo en Kristen der

Befaling „at fly de falske Profeter.“ Fordi vi i vor lutheriske Kirke ikke bare har Stykker og Stumper-Brudstykker af Sandheden, men Sandheden uforfalsket, saa har her det Ord sin Anvendelse; „Lader os ikke forlade vor egen Forsamling.“

Det er nu Mange hertilands især, der bytte Religion omtrent, som man bytter Klædedragten efter Moden. Det, som for mange her er det Afgjørende, er nemlig, hvem det „betaler sig bedst“ at tilhøre, eller hvor det er forbunden med mest Gæde at være Medlem. Det var derfor godt, at de unge, hvoraf mange maa bort, maa opsoge sig et nyt Hjem, at de lod det være det Afgjørende: hvor kan jeg faa høre Guds Ord uforfalsket? Er ikke bare paa hvor man har den skønneste Kirke, den mest veltalende Prest, den deiligste Musik og sang. Nei lad det være din Trængsel, dit Ønske i Kirken at faa høre Guds Ord. Lad da Redskabet, som forkynder det, være ringe, Huset tarveligt, Folket simpelt; det faar ikke hjælpe, er Guds Ord der purt og rent, saa finder du der det ene fornødne for dig.

.. n

Til Overveelse.

Herald vil gjerne henlede sine Læseses Opmærksomhed paa Indsendelsen fra Olympia Marsh, Wash. i dette No. Naar Du nu, kjære Læser, gaar Stykket igjennem, saa vil Din første Tanke maasse være den: „Det er nok daarlig bevendt med Lutherdommen paa Olympia Marsh, naar Folk, som er opdragne i den lutheriske Kirke, saaledes i Masse sender sine Børn til Methodisternes Søndagskoler; vorne Folk burde vide bedre.“ Dette er en meget naturlig Tanke for enhver, som ikke nærmere kjender Forholdene herude, især, naar han selv er en af de Lykkelige, som ikke mangler Ordets Bæredygtighed og Sædvanerens Fortværing; men her er ogsaa en anden Side, som er ligesaa vigtig. For det første er dette Tilfælde ikke en Undtagelse fra Regelen, men et Eksempel paa, hvad der her i Besten er en Regel næsten uden Undtagelse, nemlig, at det paa flere Steder herude maa være det samme som i Olympia Marsh. Tilfredsfor, at de Prester, vi her, stræffer sig, saa langt, de kan, eller saa langt, deres Raad tillader dem, at der dog mange flere Steder tilbage, som er uden Betjening. Folk paa disse Steder er da udsatte for enten at synke hen i fuldstændig Ligegyldighed, eller

ogsaa blive de et let Kov for Sætterne, som allevegne have sine Garn ude. De synes altid at have Prester nok. Nær forsøger de sig paa - teder, hvor Bore har begyndt at arbejde og har søgt at bringe lidt kirkelige Orden istand. Dette gjælder fornemmelig Methodistene, som synes at have en særegen Lyft til at gribe ind i en Andens Gjerning og en særegen Evne til at drage Folk bort fra deres Barnetro, selv om de ikke kan faa gjort til Methodister.

Der næst maa man mærke sig, at Synodesfolk herude, som sidde saaledes hjælpeløse rundt omkring uden en nogenlunde tilstækkelig eller, som det paa mange Steder er Tilfældet, uden nogen- somhelst kirkelig Betjening fra vort Samfundside, lidt efter lidt bringes paa den Tanke, at den norske Synode bryder sig igjennem lidet om os her ved tilhørsforholdet. Denne, idetmindste tilsyneladende, Ringagt blandt vore Venner i Osten for vort kirkelige Arbejde her, svækker hos Mange Tilliden til Samfundet og gjør ikke saa lidet til at bane Veien for vore Modstandere, og disse forstaa ogsaa at benytte denne Omstændighed til sin Fordel.

Hvad vi trænger herude, er Prester og Penge, om vort kirkelige Arbejde skal kunne drives paa en forsvarlig Maade. Vore Brødre i Osten har sendt os begge Dele, men ikke nok paa langt nær. Hvis Prester og Menigheder over hele Samfundet bedre erkjendte sin Kristenpligt i dette - tykke, saa var det en let Sag at faa Penge nok baade til Missionen og andre kirkelige Gjøremaal. Langt vanskeligere vil det vistnok være at faa Prester.

Der synes at være noget galt med vor studerende Ungdom i Osten. Der findes mange fortræffelige - oser, hvor Hundreder af unge Mænd nyder Undervisning, og dog er det blot en lille Skole, som hvert Aar bliver Prester. Nær er det paafølgende, at Luther College, som jo blev oprettet netop for at forberede Batter til fremad at studere Theologi, nu sender saa stærkt saa til det theologiske Seminarium, ifjor gik, om vi ikke husker fejl, kun to Graduerter derfra til Robbinssdale.

Hvorafor kommer dette? Det maa have en Aarsag. Jo mere Skolens Ansæelse i Bydens Dage stiger, desto mindre gaaer den Guds Kirke. Dette er dog, som alle Bedkommende maa understøtte og prøve, om Grundten af dette forældede Misforhold maligens kunde fjernes.

Pressemangelen synes at være større end nogensinde. Den haandsfuld, som bliver adremeret hvert Aar, for-

svinder strag som en Draabe i Havet; fra Decorah kommer kun nogle Faa hver Høst til Seminaret, medens Missionarierne paa Udkanterne ofte arbejder over Evne, og mange - etlementer al- ligevel maa være uden eller næsten uden Betjening.

Hvorledes skal Nøden afhjælpes? Under de forhaandenværende Omstændigheder synes vi, man burde gjøre meget mere for at faa Praktikere ind i Prestegjæringen. Vi ved nok, at Mange har store Betæneligheder her- ved, men vi ved ogsaa, at mange af vore bedste Prester ere saadanne som have gaaet den saakaldte praktiske eller fortære Vei i sine Studeringer. Der gives vist ikke saa yngre Mænd rundt i Samfundet, som af Kjærlighed til Gud vilde være villige til at ofre sig til Kirkens Tjeneste, men som af gode Grunde ikke kan gennemgaa det fuldstændige Kursus ved Luther College. Saadanne burde gives Anledning til at faa sit Ønske opfyldt. For disse burde der oprettes en Forberedelseskole, som ikke stod i umiddelbar Forbindelse med nogen anden Lærestiftelse, og der skulde de gennemgaa et Kursus paa f. Ex. 3 Aar eller mindre, hvis de havde gode Forbundskaber, men Ingen burde sendes til Seminaret, før han havde været mindst et Aar ved Forberedelseskolen. Der ved sit Lærerne ved denne - kole Anledning til at prøve, om Bedkommende var stiftet til at studere til Prest, eller om han heller burde opgibe Tanken derom. Sif man en saadan Ordning ifland, saa tror vi sikkert, at mangeflere dygtige, brugbare unge Mænd vilde melde sig til Kirkens Tjeneste, end som nu er Tilfældet. Vi er desuden af den Formening, at disse Praktikere vilde som Regel være fuldt saa vel stiftede til det haarde, utatnemmelige og underliden Alsyneladende haabløse Arbejde paa Missionsmarken som de, den hære gennemgaaet det fuldstændige Kursus ved en Lærestiftelse. Disse komme i Regelen meget unge paa Skolen, sandsk blot 14 eller 15 Aar gamle. Dette er ogsaa det bedste for dem, som skal gaa den theologiske Vei. I denne Alder kunne de lettest erindre sig Kundskaber, og som de drives af den rette Aarsag og paa den rette Maade vil de lægge en udmærket Grundvold for sit theologiske Studium og vilde ved dette gjøres til lærde og dygtige Theologer, som vi altsaa kan faa frembringe af, især i disse sidste ondt - der, da Djævelen paa saa mange skjellige Maader søger at ødelægge, hvad Gud har plantet.

Men ser vi hen til Missionsarbeidet, for vi dog paafølgende, at aadanne ere i Forsøringen mindre stiftede til med Held at grille for paa dette, end de,

som have gaaet den profanste Vej. Disse komme i Reglen paa Skolen i en mere Alder, mange af dem ere maaske opvandrede ude i Missionsmenigheder, i ethvert Fald have de bedre Forstand paa Kirkens Nød end en Gut i Konfirmationsalderen. Deres Skoletid er kortere, og de vil ved sin større Modenhed og Erfaring samt ved Bevidstheden om, at de snarst skal indtræde i Tjenesten, ganske naturligt ledes til at drive sine Studier med Flid især i de Fag, som, de ved, mest tiltrænges, og tillige med Interesse og Alvor at følge med i Kirkens Arbejde og sætte sig ind i Tidens Krav. Naar de da komme ud paa Missionsmarken, har de gjerne sprog et Greb paa Tungen, som en Theoretiker først senere kan tilegne sig.

Nu, Herold vil ikke poassaa, at han alene hender den rette Udvei; men den nærværende Nød er det enhver Kristens Pligt ikke bare at bede Høstens Herre om Hjælp, men ogsaa selv efter bedste Evne at hjælpe med Raad og Daad. Smidstid er det eneste Ting i dette Stykke, som vi tror, Synodemøderne burde tage under Overvejelse. Det hjælper intet at slaa Hænderne sammen og sige: „Al ja, Nøden er saare stor!“ Man maa studere Nøden og søge at saa den afhjulpen, og kan dette ikke ske paa sædvanlig Maade, saa maa man ikke være bange for at gaa en mindre sædvanlig Vej, hvis denne fører til Maalet og ikke strider imod Guds Ord.

Herom er der meget mere at sige, men dette maa være nok for denne Gang.

Værskjelligt.

Syrien. De Kristnes Stilling er efter Meldinger fra Beirut meget truet. I Distriktet Jeddah begaa Draberne i den sidste Tid mange Mord og Volds handlinger af samme Art som dem i Armenien. I Beirut og Damaskus vover ingen Kristen at gaa ud efter Natens Frembrud. Alle Opstier forblive uskroffede. Til Muhammedaner-kvartellet i Damaskus er der bragt flere Bognladninger Baaben. De Kristne frygte for Alvor for en Gjentagelse af Slagtingerne fra 1860.

Paven om Kirke og Stat. Leo XIII's Encyclica til Nordamerikas Biskopper betegner det ikke som en ideal Tilstand, naar Stat og Kirke ere skilte ad. Den romerske Kirke vil frembringe „langt rigere Frugter“ i Amerika, naar den ikke blot havde Friheden men ogsaa „Lovens Gnist, de offentlige Myndigheders Understøttelse.“ Dette viser, at det gamle Krav om, at Staten skal være Kirkens lydige Tjener, endnu ikke er uddød. Følgelig beklager Paven, at hans Legat Mgr. Satali ikke er blevet modtaget i armt nod. Og særlig badler han, at den katolske Presse i Amerika skundom tillader sig at udtale deres egne Meninger om Biskoppernes Forholdsregler. Han vil have Pressen lagt under Biskopperne.

Amerika. Et Opgjør over Kirkesamfundenes Antal og Medlemsantal for Slutningen af 1894 giver følgende Resultat: Der findes 135 Samsfund, 124,000 Paster, 178,000 Menigheder og 23,100,000 Kommunikanter i en Befolkning af omkring 68 Millioner. Afstagen og Tilstagen er ikke særlig isensældende uden for Romerkirkens Bedkommende. Efter Biskoppernes

Opgivelse 1889 havde den over 9 Millioner Kommunikanter. Ved Optællingen 1890, hvor en amerikansk Embedsmand var med, viste den sig kun at have 6,231,417. Set ulogelig var Romerkirken i Amerika ikke gaaet 3 Millioner er tilbage i et Aar. Derimod saar man herved allehaande underlige Tanker om de Tal, der anden Steeds fra bringes til Torvs om Romerkirkens ubyre Fremgang, og ogsaa om den fra 1894, hvor Biskopperne igjen var været ene om det, og hvor Tallet er steget til 7,448,850, altsaa 1,200,000 siden 1890. Følgelig maa det bemærkes, at ved Sammenligning med andre Kirkesamfund's Kommunikanter, maa man huske paa, at ogsaa Børn i 9-13 Aars Alderen ere Kommunikanter i Romerkirken, hvorfor Tallet bliver forholdsvis større end i de protestantiske Samsfund.

Beretning om Tilstanden i Grønland fra Septbr. 93 til Septbr. 94. Vinteren var meget haard og Sommeren kold og raa. De Indvohnes Eshverv har været ret godt. Sælfangsten hindredes en Del af den megen Is. Derimod har Fiskeriet været meget godt, idet Fangsten a. Hellefisk har været særdeles betydelig. Ræbefangsten, Bjørnejagten og Rensdyrjagten har ogsaa gaaet særdeles heldigt. Sundhedsstilstanden har ogsaa været god. Befolkningens Tilvægt var i 1893 118 Individuer i Sydgrønland og 43 i Nordgrønland. Fra Arholit-brudet ved Fjigtut er i 1894 udslibet 19 Badninger. Arbejdsstyrken har udgjort 142 Mand. Som bekjendt lyttedes det i 1894 at saa oprettet Missions- og Handelsstationen paa Nulapsten ved Angmagssalik. Af fremmede Slibe have som sædvanlig nogle Nollekvallangere anskøbt Havnene, og 6 amerikanske Fiskerislime have med deres Fangst i hvi Grad skadet Grønlænderne.

En Bøst fra Missionsmarken

Olympia Marsh, Wash.
Søndagskolen begyndte her Søndagen den 5 te Mai med 52 Elever og 5 Lærere, inddeelt som følger: Bibelklasse 10 Elever, Lærer Mr. Neely; 1ste „Intermediate“ 20 — Mrs. L. Smith; 2den Int. 10, Miss Neely; 3 Int. 6, Mrs. Neely; „Infantclass“ 6, Mrs. Pederson; Superintendent Neely, Sekretar Miss Somvaldt.

Beskyrelsen af Skolen, er Methodistisk, i Infant, og Intermediatklasserne findes 18 a 20 Skandinaviske og 4 tyske Lutheranere, altsaa naar Bibelklassen undtages, er over det Halve af Eleverne Lutheranere; hvorfor ikke have en lutherisk Søndagskole?

Det er ikke uden med et tungt Hjerte og mange Betyrninger, at jeg i Mangel, af noget Bedre, hver Søndag, begiver mig paa Veien til Søndagskolen med mine Børn.

Tænk, om vi saa længe sender og leder vore Børn ind i Methodisternes Kælle, at de maaske en Datter Dag finder forgodt, at forlade vore Fædres Kirke og give sig ind med dem eller andre Selter. Det vilde da blive en daarlig Trøst i vor Alderdom, om vi skulde oplede de Dage, som pryder sine Indehavere, med groa Haar, at kys os, bag Ørene og Kløge over de letfindige Unge, esterat vi selv har søt dem ind i den Snare, hvori de ere faldne. Jeg vil stet ikke laste Methodisterne for at tag mod os med aakne Arme, jeg mener, at

vi er lige Gæster, som ingen Kirke burde skamme sig ved.

Det er morsomt at gaa i Gæstebud sammenliden, men saabliker man saa snart at blive træet af det, og da pleier man at sige, at hjemme er det bedste. Maatte vi da ikke altsfor længe være Gæster hos Andre. Jeg haaber, at Gud vil oeffligne og opmande os, saa at vi maatte blive istand til at have en Samlingsfreds for os selv, og at vi da maatte saa erkjende at hjemme er det bedste.

M.

Ulyheder.

Frost og Snestorme.

I Begyndelsen af forrige Uge gik der en adlæggende Kuldebylge over en stor Del af Øien. Fra Dakota til Atlanterhavet herfede i et Par Dage en hel liden Vinter. Paa mange Steder faldt der Sne, medens Frostens ødelagde alle Planter, som ikke vare særdeles haardføre. Den anrettede Skade skal være uhyre stor, dog saar vi haabe, at Aviserne's første Beretninger om Ulykken ere overdrevne. Kort før dette indtraf, havde Veiret været ualmindelig varmt, og dette bidrog sit til at gjøre Kuldens Virkninger saa meget mere ødelæggende.

Den 17 de Mai fejredes noksaa hyggeligt her i Parkland. Veiret var godt, og der var en hel Del Folk forsamlet. Middag blev indtaget i Skolens Spisefal, ellers holdtes Festen i det Frie der, hvor den holdtes for to Aar siden. Kvindeforeningens og Smaa-pig-foreningens Auktion gik godt. Alt var saa frit og roseligt, og vi tror, at Deltagerne være vel tilfredse. Om Aftenen havde Ungdomsföreningen et Entertainment i Skolens Aula, der og saa siges at have været meget tilfredsstillende.

Festen i Tacoma roses svært i de Øiens Dagblade, saa det ser ud til, at Skandinaverne begynder at gjøre sig mærket herude.

Bed Columbia Floden var op til 1ste Mai nedlagt hermetisk 37,500 Kasser Laks. Det formodes, at der i Astoria Distriktet vil blive nedlagt ialt 450,000 Kasser i denne Sæson. Op til 1ste Mai var der eksporteret 20 Fernbanevagn-Badninger.

Tac. Tid.

I Happy Valley findes en Del Menninger, der tilhører den saakaldte Flying Roll Society. Forleden Uge ventede de, at Verden skulde forgaa. 20 af dem drog op paa Chucanut Bjerg for at være Skyerne nærmere. De skal imidlertid alle være kommet godt og vel tilbage.

Tac. Tid.

I Burnett Co., Wis. skal være henvend 23 forskjellige Slags Prædikanter hvor 3 vilde være tilstrækkelig. Om de Midler, som blive brugte til at opholde de overflødige og tilbøielige Prædikanter her og andetsteds, anvendes i Missionen og til de lirkelige Anstalter, vilde det staa bedre til baand med Kirke og Skole i vort Land. Gud oen Tid maa komme!

En Ven af Kirken og Skolen.

En Aars Pige, som havde hørt om Vorherres Jesu Kjærlighed, sagde til sin ældre Broder, at hun ønskede at give Jesus en Foræring, som han vilde blive meget glad ved. Broderen foresatte hende da, at det Jesus vilde blive allergladest ved at saa, var hendes Hjerte.

Den lille Pige grundede en Tid herpaa, ligesom hun vilde betænke sig paa at gjøre dette, endelig siger hun: „Hvis Moder vil give ham sit Hjerte, saa vil jeg ogsaa give ham mit.“

Vårnens Moder havde staaet i en anden Stue ved Siden af og hørt det del. Hun blev meget bevæget ved hvad hun hørte, thi hun havde aldrig tænkt over, at hvis hun skulde leve vel og lykkelig maatte hun give Jesus sit Hjerte og sin Vilie. Men nu kom hun til at tænke alvorligt derover, og nogen Tid efter sit den Hellig Mand Lov til at være saaledes i hende, at hun gav Jesus sit Hjerte og gjorde, hvad hun kunde for at føre sine Børn frem paa Vårnens Arme for Frelseren.

Tre Hundre om Aaret.

Overlat fra Engell med Forandringer ved G. G. B.

Kaldet.

„Hvor stor Løn lover de?“ spurgte Mrs. Carroll sin Mand, der sad nær hende med et Brev i sin Haand. Han havde netop faaet Kald fra en Menighed i en liden Landsby — J — lidt over 150 Mil fra Stedet, hvor han nu var Prest.

„Penge er Din første Tanke Edith“, sagde Pastor Carroll holt bebreidende, men med et venligt Smil.

Denne Bemærkning bragte en let Rødme i Mrs. Carrolls Ansigt. Hun svarede, idet hun lod Brevet dvæle ved en Seng, hvori tre smaa Børn laa og sov.

„Er det Synd at tænke paa de Smaa, som Gud har givet os?“

„Oh nei! Men vi maa tro, at Gud, som kalder os til Arbejde i sin Vingård, ogsaa vil søde baade os og vore Børn.“

„Men hvorledes kan vi vide, at han kalder os, Edvard?“ spurgte Mrs. Carroll.

„Jeg holder Bediet i min Haand. Dette Brev fra Menigheden i — J — indeholder Kaldet.“

„Det kan gjerne blot være et Kald af Menninger.“

„Edith! — Edith! — Din Tro er svag, svag som en hændende Tid.“

„Hvad siger de i Brevet? Vil Du læse det for mig?“

„Ja gjerne,“ og Pastor Carroll læste — — — —

„I den treenige Guds Ravn. Den evang. Menighed i — J — kalder herved Dem, Pastor Edvard Carroll til sin Prest og Sjælesørger. Den forlanger af Dem, at De skal lære Guds Ord i Dørensstemmelse med den hellige Skrift — o. s. v. Da Menigheden er liden og Menighedsstemmerne i smaa Aar, kan vi ikke give mere end et tarveligt Udkomme.“

Der er en pen liden Prestegaard med en liden Have, som Presten dengier. Bønnen er 300 Dollars.

Haabende o. s. v.

paa Menighedens Begne Trustees.

„300 Dollars!“ sagde Mrs. Carroll i en rustet Tone.

„Og Prestehuset!“ tilføiede Pastor Carroll hurtigt.

„Svarende til 60 eller 70 Dollars mere.“

„Nei svarende mindst til 100 Doll.“

„Vi har det meget bedre her, Edvard“

„Det er sandt, men skal vi bare se paa de jordiske Fordele alene?“

„Men vi har en Pligt ligeoverfor vore Børn, hvilken synes mig kommer for nogen anden Pligt paa Jorden.“

Gud vil tage Vare paa disse smaa Sam, Edith. Vær ikke bange. Han

har kaldet mig til at forkynde sit evige Evangelium, jeg har hørt hans Rald og svaret. Nu peger han paa Arbeidsmarken for mig, skal jeg da holde igjen og ikke følge hans Stemme, fordi Lønnen synes saa ringe.

"Guds Ord har jeg ikke lært min Bligt jaaledest. Ja selv om brønde Løver stod i min Vej, jeg vilde gaa til Arbejde med en glad og rolig Samvitighed. Vær ikke bange. Sjæles Frelse er et herligt dyrebart Arbejde, og du, der er kaldet til Arbejdet, vil ikke mange dagligt Brød"

"Men Edvard," sagde Fruen i en nedstemt Tone, — "vil det være ret af os at kaste os ind paa en af Livets Stier med tilbundne Øine? Gud har jo givet os Forstandens Brug, forat vi skal raadsøge os med den, og skalde vi ikke blive overbeviste, naar den taler saa tydeligt som her i dette Tilfælde?"

"Vi maa vandre i Tro og ikke i Beskuelse, Edith, svarede Pastor Carroll.

"Ja men kjære Edvard, vi bruger da langt mere end den Sum nu, vi har jo nu 700 Doll. og Alt gaar næsten med."

"Men erindre, at vi maa betale en stor Husleie."

"Jeg ved det, men alligevel blir der over 500 Dollars for os. Edvard, vi kan ikke leve af 300 Doll. Tæn i paa vore 3 Børn, og min Helbred er ikke god, ved Du. Jeg er ikke saa stærk som jeg var og kan ikke gaa igjeanem saa meget som før."

Hans Husfrues Stemme skald af Bevægelse.

"Stakkels svage Tvivler," sagde Pastor Carroll i en hjertelig Tone. Ved ikke han, som kalder os til Arbejde, hvad vi trænger. Og er han ikke istand til at staffe os alle Ting? "Har Du glemt, at Jordan og dens Fylde er Herrens." Hvis en Kræget paa de tusinde Fødder? Hørte ikke Gud Elias ved Kibne? Blev der Slut paa Djænen i Kristus til den fattige Enke i Sarepta? Vær ikke vantro, men troende, Edith! Og selv om vi skalde møde mange Modgange, Sorger og Slutjeller, hvad da? Er de at sammenligne med Frelsen af en eneste dyrebare Sjæl?

"Høsten er stor, men Arbejderne er saa."

Mrs. Carroll kjendte sin Mand saa vel, at hun vidste, hvis han troede, det var hans Bligt at modtage et Rald fra Lapland, kina ja hvorfromhelst, saa gik han. Og dog i dette Tilfælde synes baade Forstand og Hjælpelse at modarbejde den nye Forandring, og hun kunde ikke hjælpe for, at hun talte, som hun gjorde.

"Missionsens Dage er forbi, sagde hun." "Vi maa ikke vente, at Gud sender os Bred fra Himlen, om vi gik ud Bildnisset, ikke Vand fra Klippen, om vi gik ud i en gold Øden. Menigheden i — Y — kan kun søde et Menneske, og derfor skalde en ugift Pæst modtage Raldelsen derafra.

Naar den rette Mark for Arbejdet aabner sig, da vil Gud kalde paa en saadan Maade, saa klart og tydeligt, at Du ikke behøver at være det ringeste i Tvivl om, hvad Du skal gjøre."

"Jeg følger ingen Tvivl nu," sagde Pastor Carroll. Jeg kjender min Mesters Stemme og maa adlyde. Og jeg vil adlyde uden Frygt. Vort Brød vil blive os givet saa ogsaa vort Vand. Oh! Edith! Hvis Du bare kunde se med mig, Die mod Die. Hvis Du bare kunde tage os Dit Kors haabesfuld og med Kjærlighed og gaa ved min Side,

hvort det skulde ikke alle Børder synes mig, som jeg har at bære."

Mrs. Carroll talte sin Mands Ord som en Frettsfættelse og dette bragte hendes Modstand til Taushed.

"Jeg ved, at jeg er svag og bange," sagde hun sagte, lænende sit Hoved paa sin Mands Bryst, "Men jeg vil forsøge at fatte Mod. Hvis Du tror, at det er Din Bligt at modtage dette Rald, saa ved Du, jeg vil gaa med Dig. Komme hvad der vil, jeg skal ikke klage. Det vor for vore Smaa jeg sølte mig angst og bange."

"Herren vil hjælpe, Edith. Han sender aldrig Nogen paa Reise paa deres egen Kost. Frygt derfor ikke, vi har Gud paa vor Side."

Pastor Carroll modtog Raldet, idet han saa stærke Grunde for, at det var Guds Vilje, han skalde forkynde det saliggjørende Evangelium i — Y —

Saa villig og glad han var ved Tanken paa sin nye Virkeplads, og med saa blindt i Gud hengiven Vilje han havde modtaget dette Rald, det kosted ham dog mangen en Sjæl-kamp da han skalde til at forlade sin nuværende Virkeplads, forlade gode gamle Kistne Venner.

Oste kom ogsaa hans Husfrus Mening for ham. Han kunde ikke rigtig selv forstaa, hvorledes de kunde leve for 300 Doll. da han vel vidste, at det havde kostet dem næsten 500, og simpelt og tarveligt havde de levet. Men han søgte at forjage disse Tanker.

"Vort med den syndige Tvivl," sagde han. "Jeg vil ikke være vantro men troende."

For Mrs. Carroll var Smerten dyb, da hun skalde forlade denne Plads, hvor hun havde haft saa mange hyggelige Timer, og den søltes saa meget mere, fordi hun ikke seldtid kunde kaste sig i Herrens Arme og stole paa ham.

For hende syntes hendes Mands blinde Hengivelse og Tro paa Herren som noget, hun ikke kunde forklare eller forstaa. Men enstjændt hun sølte jaaledes, bebrejdede hun sig selv for samme og forsøgte at vandre hjælpende og hjertelig ved sin Mands Side.

Fortælltes.

Kun en eneste Feil.

Det var en varm Dag, og jeg havde redet en lang Vej da jeg kom til Landsbyen N. Saa dreiede jeg Hesten ind under Skyggen af de høie Træer ved Kirkegården; den kunde have godt af at hvile lidt.

Der var en stor Mængde Mennesker samlede derinde; nu skiltes man ad.

"Her har nok været Begravelse?" sagde jeg til en Mand, der kom hen til mig.

"Ja; Steffen. Han var et af de bedste Mennesker, jeg nogenstinde har kjendt, og en mageløs dygtig Mand. Han var tre Gange i Rigsdagen. Han havde kun en eneste Feil," spjæde han til med et bedrøvet Ansigt.

Jeg svarede ikke, træt som jeg var; jeg saa, hvordan Folk gik hver til sit, det de overkøb Graveren til hans enomme Arbejde.

"En herlig Mand," vedblev han; "som han var til at besøge de syge! og hvor de gamle holdt af ham! og hvor, Børnene hang efter ham!"

"Det var da rart," sagde jeg endnu temmelig adspredt.

"Ja han havde kun en eneste Feil."

"Hvad var da det for en Feil?"

"Jo, han drak."

"Harde han nogen Slæde deraf?", "Det var ikke frit. Han havde til sidst fåt ingen Magt over sig selv. Saa gik alt tilogters for ham; han maatte tage Laan op i sin Gaard den ene Gang efter den anden, og tilsidst maatte han sælge den. Hans Kone døde — og det var vist af Sorg. Børnene gik det galt med. Alle oientlige Bestillinger maatte han jo siige sig fra, kan De nok begribe. Til sidst blev han helt ude af Stand til at bestille noget, og vi maatte lægge ham ind paa Fattiggården. Der døde han — kun fem og firti Stakkels Børn, han havde bare 64 Feil."

Kun en eneste Feil! Skibet havde kun en Væl, men det sank.

Kun en eneste Feil! Templet havde kun en svag Bille, men det faldt.

Kun en eneste Feil! Eiendommen borte, Konen død, Familien ødelagt, Vren tabt, borgerlig og kirkelig Stilling sat til, Helbred mistet, Sygdom's Usælfhed, Fattiggård!

En eneste Feil, kun en eneste!

(Rik.)

Hengiv dig til Herrens Tjeneste!

Kristi Kjærlighed toinger os, siger Apostelen. Toinger den os virkelig? Væver vi et virkelig sandt Liv? Lev vi i ham? O, giv dig hen til Kristus med Hjerter og Sjæl! Hengiv dig i hans Tjeneste! Hør du det som din Bligt at leve særlig for ham, at forkynde som Pæst hans Ord, som Missionær at udbrede hans Rige, som Diakonisse at pleie ham i de yngre, som en Broder at tjene ham i Brødrene, nuvel, saa gjer det. Har du ikke Rald dertil, saa hjælp med i Herrens Arbejde: Gaa i Søndagskolen og til Sogekjengen, hjælp de fattige og gjør godt. Men ogsaa i din daglige Raidsgjerning maa du leve for Herren. Du Fader, vær Jesu Pæst i dit Hus, du Moder, opdrag dine Børn for ham du Suge, bær din Sogdom til hans Være og du Fattige, din, Armod! Er du rig, vær en Huskjoeder; du slog, brug din Aand, — er du mechtig, brug din Indbyrdelse til Guds Være. Det er en glad, salig Kristendom, naar man helt tilhører Herren. Jo troere, desto saligere, jo enfoldigere, desto elskeligere.

(Af Hofprædikanant Siøcker.)

Bekjendtgjørelse.

Pacific Distrikt af den norske Snuode holder, om Gud vil, sit andetordentlige Møde i Stanwood, Wash. (Pastor Foss's Rald,) fra 20de Juni til 26de Juni begge Dage iberegnet.

Forhandlingsgjensande: Kirkens Gæder. Valg paa Embedsmænd maa foretages.

Nærmere Oplysninger angaaende Anmeldelser o. s. v. vil se ved Stedets Pæst. Gud velsigne Mødet!

J. Johansen,
Distriklets Sekretær.

Tal.

Paa et Menighedsmøde afholdt her i Barkland Onsdag, den 15de Mai '96 blev det besluttet gjennem Pac. Herold at takke Hr. D. B. Jørfson fra Stanwood, Wn. for det Arbejde, som han udførte her med at udmaale Gravpladsen, som før omtalt i Herold, uden Betaling, kun at hans Rejsudgifter blev betalte. Det tilde have kostet os 50 til 75 Dollars, hvis vi skalde have maattet betalt for dette Arbejde, som her blev udført gratis.

Menigheden har nu fattet Beslutning

om at indhænge Gravpladsen, saa at det snart vil blive muligt at begynde at pinte paa den lidt.

Til Hr. Jørfson siger jeg paa Menighedens Vegne hjertelig tak.

Jno. B. Rifeland. Sekretær.

Dødsfald.

Gedestad. At det behagete Herren ved en salig Død, at hjemkalde til sig, vor inderlig ønskede og haabesfulde Datter Annie Tonette, bekjendtgjøres for iraværende Slægt og Venner, af de dybt sørgende Forældre. Hun var født i S. Dakota den 10 September 1889, og døde paa Olympia Marsh Wash. af Lagrippe den 26 April sidstleden og blev stædet til Huse paa den norske Menigheds Gravplads i Stanwood i Bedsteforældrenes Gravlot.

Herren gav og Herren tog. Hans Navn være evig lovet!

Alex D. Gedestad. Julia T. Gedestad.

Decorah Posten bedes optage.

Mært.

Bogagenter, som vil tjene en passende Løn ved at sælge "Lutherans in all Lands" og samtidig gavne Luth. University vil fiade det lønnende at arbejde med undertegnede som Generalagent.

Jo før de vælger sit Virkefelt, desto bedre. De kan arbejde paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbejde for os. Skriv herom strog baade til undertegnede og til "Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis."

Paa Grund af vor Skole er vi i Stand til at hyde vel saa gode Bilkar som nogen anden General Agent.

B. Hartstad.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. tigeledes skal enhver, som indsender 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man lærer sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuld ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade taubne Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herald.

G. E. Howe.....	\$ .50
Nels Rifson.....	.50
H. Jørfson.....	.50

Andr. W. Jensen..... 50
 J. E. Sigdem..... 50
 Herman Bjerge..... 50
 C. M. Hanson..... 1.00

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Rev. J. Johanson..... 1.00
 Mrs. Rev. J. Johanson..... 1.00
 Rev. J. Johanson's Vyen..... 2.00
 Rev. A. D. Dolven..... 1.00

Parland, Wash. 20 Mai. 1895.
 T. G. Sætra, Kasserer.

Prof. A. Mikkelsen's Bog, "Noget af en Prests Erfaringer" kan faaes hos mig.

Mejer Brandvig.
 Parland, Wash.

The Popular Shoe Store
Carlson & Alexander.

Støvler og Sko
 Wholesale og Retail.

Har netop modtaget ny Forsyning af nye orter. Se indom her for Du kjober hos Andre.
 1716 Pacific Ave. ligeoverfor R. B. Depot.

C. Quevli.

Norsk Løge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
 Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
 Søndag 12-1.

Praesternes Adresser i Pacific Distrikt.

- L. E. Fogel, Stanwood, Snohomish Co., Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- J. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle, Wash.
- B. Harstad, Parland, Pierce Co., Wash.
- Carlo A. Sperati, Parland, Pierce Co., Wash.
- R. Christensen, Parland, Pierce Co., Wash.
- E. Vallestad, New Centreville, Wis.
- L. Larsen, Care Rev. T. G. Haugan, Lamton, Pierce Co., Wis.
- L. Rissen, Cathlamet, Wahkiakum Co., Wash.
- L. Tønnesen, Cor. E. Grant & 10th Str., Portland, Oregon.
- R. Pedersen, Silverton, Marion Co., Oregon.
- D. Ottersen, Box 331,ureka, Cal.
- E. Skabo, 237 E. 4th East St., Salt Lake City, Utah.
- D. Grønsberg, 1631 Howard Str. San Francisco, Cal.
- J. L. P. Dietrichson, 1371 Tenth Street, Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. C. Nash, 1617 1/2 Howard Street, San Francisco, Cal.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Epl. sager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash.

Cow Butter Store

Smør, Ag, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priiserne ere rimelige.

Varerne ere, hvad de udgives for at være.

A. S. Johnson & Co.,
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Cash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 595. Tacoma Wash

Students Supplies

--of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Central Drugstore

1101 Tacoma Ave. Hjørnet af Ellevte Gade og Tacoma Ave.

P. C. Anderson, Ei:

Unbefales det skandinaviske Publittum til velbillig Søgning. Skandinaviske Familiemediciner habes altid paa Lager. Den norske Apotheker Th. G. Hirsch er altid til Tjeneste med et godt Raad hvis det behøves.

Sko og Støvler.

Skomager S. Olsen er flyttet fra Jefferson Ave til Tacoma, Ave. No. 1109 og sælger Sko og Støvler billigere end nogen sinde før. Han har saa stort Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode Varer til billige Priser.

At Du vil faa reel Behandling ved Du, som er hans Kunde.

Du kan faa fine Mandssko for \$1.50, \$1.75 og \$2.00, og Damesto til samme Priser samt gode og pene Barnesto til uhyr læge Priser.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Billaar omtrent 13 Mil syd fra Parland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoget med Skog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stikket, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørtehus for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parland, Wash.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutheriske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og rofes af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til Undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter ønskes overalt og faar gode Billaar. Man henvende sig til B. Harstad, Parland, Pierce Co., Wash.

Skandinavian American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000
 A. G. Johnson, President.
 C. Steinbach, Vice President
 H. G. Snatvold, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsætninger. Kjøber og sælger Bøxer paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaanstalter i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

Genera! Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt ufulgt R. B. R. Land i Washington.

Uye Varer Uye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Føi, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kjober andetsteds.

Vort Lager er større end no ensinde før, og vore Priser ere lavere end hos no en af vore Konkurrenter.

Tilstrækkelig Kapital sætter os istand til at kjoibe billi ere end vore Konkurrenter, der smaa bru e Kredit.

Vi nævner her nogle af vore Godtkjøbsartikler:

Satinette Suits for Mænd = = = = \$3.00
 Outing flannel Overstjorter for Mænd = .20
 Arbejdssko for Mænd = = = = = .90
 Fine Dress sko for Mænd = = = = = \$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1728 Pac. Ave. lige overfor R. B. Depot.

Hans Forkelson, Bestyrer.

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Duple af begge Kjøn Underbising i fire Kursuser: "Normal", "Business", "Literary" og "Scientific" samt Shorthand og Typewriting, Musik og Sang.

Ingen bestemt Fortundstaber kræves for Optagelse. Over kan vælge sine Fag.

Stolepenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Underbising i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt.

I den nord-eugelske Religionskoleafdeling betales i Stolepenge og for Værelse 45 Cts. pr. Uge, Kostpenge for Børn indtil 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badeværelser og andre Bekvemmeligheder.

Skolen holder Eleverne med Sengesteder, Madraser Pulte og Stole.

For nærmere Underretning henvende man sig til

Rev. B. Harstad.

Parland, Pierce Co., Washington.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit Skindbind 9x6—\$2.75
 = = = = = 9x6—\$3.00
 Lommebibler = = = = = med Omflag \$1.60
 = = = = = uden = \$1.35
 Nytestamenter = = = = = \$0.75
 Synodens Salmebøger = = = = = \$0.65
 Landstad med eller uden Text i stort Udvalg fra 50 Cts til \$1.30.

Forstjellige Bøger af Pastor Kunde pr. Stk. 75 Cts.

Synodens Bibelhistorie 25 Cts Forklaring 25 Cts, Katekismus 15 Cts.

Billed N. B. C. 15 Cts.

Tacoma Tidende, Tacoma, Wn.

Metropolitan

— Savings — Bank. —

Incorporeret 1887.]

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000
 H. W. Caesar, President.
 C. W. Enos, Vice President.
 O. W. Selvig, Cashier.
 J. W. Vandervilt, Ass't Cashier.

Directors.

Lawmer C. E. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson
 C. J. Holmes, Theo. Rosmer, Geo. W.
 Eaton, P. V. Caesar, C. W. Enos,
 Jas. Le P. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene ublaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forudsat 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. R. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til T. G. Sætra, Parland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere: faar for 5 betalte Exemplarer bet 6te frit.

Entered at the post-office at Parland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.